

har stillet ændringsforslag om. For jeg hørte i går, at i hvert fald partiet Venstre var meget positivt over for det pågældende ændringsforslag, men på grund af aftalen om finansloven ikke kunne stemme for det. Men det er præcis det, som fru Anne Birgitte Lundholt her fortalte Folketinget at der er aftale om.

Det er vi naturligvis lykkelige for, men hvorfor er det ikke kommet frem? Det står i hvert fald ikke i de papirer, vi har liggende, at der er aftale om det. Derfor tror jeg nok, man er på meget gyngende grund med hensyn til disse aftaler; man ved reelt ikke, hvad man har lavet aftale om.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg kunne forstå på fru Anne Birgitte Lundholt, at bemærkningerne i det interne konservative skrift Vor Tid om de grønne afgifter mest har haft til formål at berolige det konservative bagland. Det er selvfølgelig fair nok, men det havde været mere ærligt at skrive, som forholdene er, nemlig at det, man i Det Konservative Folkeparti har sikret sig, er, at hvis der bliver indgået aftale om grønne afgifter, så kan de først få virkning fra 1996.

Men selv med hensyn til den situation er der jo skabt usikkerhed, oven i købet af fru Anne Birgitte Lundholt selv, som i går til Ritzau klokken 11.08 lader forstå, at Det Konservative Folkeparti lader en dør stå åben for et forlig med regeringen om grønne afgifter i 1995, og under den forudsætning, at bare man fra dansk erhvervsliv synes, at aftalerne er i orden, vil man være parat til at indgå sådan en aftale vel at mærke i 1995.

Så hænger det jo slet ikke sammen længere. Så er det ikke længere kun et spørgsmål om, hvorvidt det har virkning fra 1996; så er det bare et spørgsmål om, at Det Konservative Folkeparti har deponeret sine miljøpolitiske holdninger i en eller anden erhvervsorganisation, som måske på sædvanlig slap vis her i Danmark indgår en aftale med regeringen.

Vi kender jo den måde, disse erhvervsorganisationer – det gælder også landbrugsorganisationerne – handler på. De indgår en eller anden aftale, og så kommer de ud og står hændervridende og siger: Jamen hvis vi ikke havde indgået denne aftale, var det blevet meget værre. Hvis det er det, Det Konservative Folkeparti nu også har hæftet sin miljøpolitik op på, så synes vi ærlig talt, det er bekymrende.

Men altså så sent som i går, den 13. december, er fru Anne Birgitte Lundholt citeret af Ritzau kl. 11.08 for at sige, at man er parat til at indgå sådan en aftale i 1995. Og det er da selvfølgelig ganske interessant, i betragtning af at partiet Venstre tidligere i dag har fastslået, at noget sådant under ingen omstændigheder kan komme på tale.

(Kort bemærkning).

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Hvad angår de grønne afgifter, vil jeg gerne over for hr. Kim Behnke præcisere, at regeringen – så vidt jeg husker oven i købet i sit regeringsgrundlag – selv har erklæret, at proceduren er som følger: Først forhandler man og når en aftale med erhvervslivet, derefter forhandler man med de politiske partier.

Det betyder selvfølgelig ikke, at de politiske partier ikke dér også kan stille ændringsforslag eller sige, at dette her ikke er noget, man bare ophøjer til lov.

Derfor er vi i Det Konservative Folkeparti gået ud fra, at regeringen overholdt sin egen interne aftale, og det håber vi også stadig de gør. Jeg håber stadig, at det, der er foregået de sidste par dage fra regeringens side, er ren panik, og at man vil komme tilbage på det spor, man selv har lagt op til.

I finanslovaftalen indgår der ikke aftale om grønne afgifter, men der indgår en aftale om, at grønne afgifter ikke kan træde i kraft før 1996.

Vi har i lighed med Venstre i går sagt, at det oplæg, der foreligger, og en eventuel aftale med SF af et omfang som det oplæg, der forelå i går, vil være lige så meget en del af finansloven 1996. Og så anser også jeg et finanslovforlig for 1996 for usandsynligt.

Men det tror jeg slet ikke kommer til at ske, for jeg tror, at regeringen, når den får besindet sig, og de ministre, der har været længst fremme med næsen i denne sag, får holdt juleferie, vil falde til ro igen og finde tilbage til sit eget regeringsgrundlag.

Vi kommer i øvrigt, hver gang vi bliver indbudt til forhandlinger, men vi har ikke deponeret vores holdninger nogen som helst steder.

I anledning af hr. Jan Kjøpke Christensens bemærkninger om de offentlige sygehuse kontra de private skal jeg tillade mig at citere fra aftalen, at man skal fortælle:

»... hvilke andre offentlige sygehuse eller sygehuse, som det offentlige har indgået aftale med, der kan udføre operationen inden for en